

[Per Hækkerup.]

ingen grund til panik, der er ingen grund til de store armsving, der er ingen grund til den stærke stemmeføring. Det er ikke det, der er brug for i den nuværende situation. Det, der er brug for, er en fornuftig og rimelig diskussion.

Nu kan jeg jo ikke udtale mig om, hvordan forholdene er inden for det konservative folkeparti; men når hr. Haunstrup Clemmensen på sin charmerende måde, som vi jo kender den fra Studenterforeningen, siger, at Per Hækkerup åbenbart har fået lov af sin statsminister til at sige sådan og sådan, så må jeg sige, at jeg ikke tror, ejerforholdet i socialdemokratiet er, som det åbenbart er i det konservative parti — hvis det ærede medlem forstår, hvad jeg mener.

Jeg vil også gerne sige, at når hr. Haunstrup Clemmensen mener at kunne tillade sig at anvende en diskussionsform, hvor han karakteriserer andre medlemmer sådan: „Hvis statsministeren har tid til at beskæftige sig med tingene“ eller „hvis statsministeren eller finansministeren har gidet sætte sig ind i sagerne osv.“, så kan det måske gøre et vist indtryk nogle steder; men i en seriøs diskussion finder jeg det ikke nogen rimelig måde at argumentere på.

Hr. Haunstrup Clemmensen var igen inde på spørgsmålet om afskrivningsreglerne. Jeg vil dertil gerne sige, at vi finder, at de ændringer, der blev vedtaget i foråret, er beskedne. Når hr. Haunstrup Clemmensen pludselig vender sig så voldsomt imod statusafskrivningerne, må han dog ikke glemme, at de regler, der kommer til at gælde efter 1. april 1968, bliver sådan, at hvis man f. eks. i december måned 1968 køber et kapitalgode, kan man i det regnskabsår afskrive 15 pct. af værdien, og en måned senere kan man afskrive 30 pct. af restværdien. Det vil sige, at man i løbet af godt et år kan afskrive ca. 40 pct. Det er nu ikke nogen særlig krasbørstig behandling af erhvervslivet, og derfor forstod jeg da også, at der, dengang vi diskuterede førstegangsafskrivningerne, ikke var nogen særlig kritik af den ændring, der blev gennemført. Kritikken er kommet på et senere tidspunkt. Når man dertil lægger, at det, der er tale om, for så vidt angår lagerafskrivningerne, er, at den nugældende ret til at afskrive 30 pct. pr. 1. april 1968

ændres til 28 pct., pr. 1. april 1969 til 26 pct. og således videre, indtil man ender på 10 pct., kan man heller ikke sige, at der er tale om nogen voldsom og revolutionerende ændring. Her er tale om en tilpasning af afskrivningerne, som vi finder rimelig, og som i hvert fald ikke kan danne nogen som helst baggrund for en ophidset kampagne.

Men vi er som sagt villige til at diskutere, hvordan man kan tage berettigede hensyn uden bare at indføre ændringer i afskrivningsreglerne, der betyder, at man genindfører muligheder for skattemæssigt begrundede afskrivningsdispositioner. Vi er villige til at tage hensyn til, hvad der er erhvervslivets virkelige interesse, og det forstår jeg at man altså hverken er hos venstre eller de konservative. Jeg forstod, at tanken om lagerafskrivninger, der er differentierede for de forskellige erhvervsgrøne, afviser man totalt med forskellig grundelse, selv om man da udmærket godt ved, at der er himmelvid forskel på, hvorledes lagersituationen er for forskellige erhvervsgrøne i Danmark. Den regel, der f. eks. kan være en absolut nødvendighed for, lad os sige fabrikation af radio- og fjernsynsapparater, hvor opretholdelsen af et stort lager af reservedele er en betingelse for virksomhedens økonomiske drift, må være helt anderledes i en produktionsvirksomhed, hvor der f. eks. er en lageromsætningstid på rundt regnet 1 eller 1½ år. Det er helt forskellige situationer. Hvis man dér anvender nøjagtig den samme lagerafskrivningsregel, behandler man disse virksomheder eller brancher på en helt forskellig måde og stiller dem helt forskelligt med hensyn til deres økonomiske dispositioner. Det samme gælder, hvor det drejer sig om lagerbeholdninger, som er meget prisfølsomme. Jeg siger ikke, at det er let at foretage en sådan sondring imellem de steder, hvor det vil være rimeligere at skærpe lagerafskrivningsreglerne, og de steder, hvor det vil være rimeligere at lette lagerafskrivningsreglerne. Jeg konstaterer bare, at man altså overhovedet ikke ønsker at gå ind på disse overvejelser, men på forhånd afviser sådanne betragtninger, selv om man må vide, at den regel, vi har i dag, stiller de forskellige brancher realøkonomisk forskelligt.

Så skal jeg gerne imødekomme hr. Haun-